

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 23.08.2004
KOM(2004) 569 endelig

2004/0191 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved afgørelse af 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Schweiz, Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino om passende aftaler til at sikre, at disse lande indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing. Kommissionen skulle føre forhandlingerne i nært samarbejde med Rådets formandskab og i nær og løbende konsultation af den arbejdsgruppe på højt niveau, som Coreper besluttede at nedsætte den 13. juni 2001¹, og som Rådet udpegede som et særligt udvalg til at bistå Kommissionen i arbejdet.

Efter Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 skrev Kommissionen til ovennævnte tredjelande for at anmode om, at der blev indledt forhandlinger, men det var først efter, at Rådet (økonomi og finans) havde godkendt en tekst til direktivudkast den 13. december 2001, at disse forhandlinger faktisk kunne gå i gang. Der er siden da blevet afholdt en lang række møder på både politisk og teknisk plan. Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 ført forhandlingerne i nært samråd med Rådets successive formandskaber. Den har løbende aflagt statusrapport mundtligt til Rådet og Europa-Parlamentet og forelagde den 3. december 2002 Rådet (økonomi og finans) en meddelelse om forhandlingerne med tredjelande om beskatning af indtægter fra opsparing².

Den 3. juni 2003 erklærede Rådet, at udkastet til aftale med Schweiz som forelagt af Kommissionen den 28. maj 2003 udgjorde det endelige tilbud om en aftale mellem EU og Schweiz. Det hed også i rådsprotokollen, at

”De fire elementer i aftalen, der vedrører beskatning af renteindtægter, danner også grundlag for aftaler mellem Den Europæiske Union og Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino...”.

Den 21. januar 2003 havde Rådet identificeret disse fire elementer:

- ”- Skattetilbageholdelse og kildeskat: Schweiz skal anvende de samme tilbageholdelses- og kildeskattesatser som Belgien, Luxembourg og Østrig ...*
- Indtægtsdeling: Schweiz skal dele provenuet fra tilbageholdelsesskatten og acceptere den fordeling på 75/25, der anvendes inden for Fællesskabet ...*
- Frivillig videregivelse af oplysninger*

I henhold til revisionsklausulen konsulterer de kontraherende parter hinanden mindst hvert tredje år eller på begæring af en af de kontraherende parter med henblik på at gennemgå - og såfremt de kontraherende parter finder det nødvendigt - at forbedre den måde, som aftalen fungerer på rent teknisk. Under alle omstændigheder skal de kontraherende parter, når Belgien, Luxembourg og Østrig skifter fra kildeskat til automatisk udveksling af oplysninger i overensstemmelse med direktivet, konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at foretage ændringer i aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

¹ EFT C 183 af 29.6.2001, s. 1.

² SEK(2002) 1287 endelig af 27.11.2002.

Schweiz tilbyder udveksling af oplysninger på anmodning i forbindelse med skattesvig af strafferetlig eller civilretlig karakter eller lignende ukorrekt adfærd fra skatteborgernes side ...".

Aftalen med Liechtenstein, der indeholder disse fire elementer, forelægges nu Rådet til undertegnelse og indgåelse. Til aftalen er der knyttet et aftalememorandum mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side. Aftalememorandummet bekræfter i overensstemmelse med Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003, at Det Europæiske Fællesskab i den overgangsperiode, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003³, vil starte drøftelser med andre vigtige finanscentre med henblik på at foranledige disse jurisdiktioner til at træffe foranstaltninger svarende til dem, der anvendes af Fællesskabet. Det fastsættes også i aftalememorandummet, at de aftalte foranstaltninger skal gennemføres i god tro, og at parterne ikke må handle ensidigt uden behørig grund for at undgå, at ordningen skades. Skulle der blive påvist nogen større forskel mellem anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF og aftalens anvendelsesområde, specielt med hensyn til aftalens artikel 6, indleder de kontraherende parter straks drøftelser for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat svarer til direktivets. Hvad angår udveksling af oplysninger hedder det i aftalememorandummet, at Fyrstendømmet Liechtenstein i overensstemmelse med landets procedureregler skal bestræbe sig på hurtigst muligt at afgøre, om en behørigt begrundet anmodning kan efterkommes. Endvidere fastsættes det i aftalememorandummet, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater i deres samarbejde med Liechtenstein, herunder om skatte- og afgiftsanliggender, vil tage hensyn til Liechtensteins beslutning om at indføre foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet. Signatarerne er enige om, at hver af parterne som led i de forhandlinger om informationsudveksling, der er omhandlet i aftalens artikel 10, stk. 4, sideløbende kan tage andre beskatningsspørgsmål op, f.eks. vedrørende afskaffelse af dobbeltbeskatning af indtægter.

Kommissionen mener, at aftaleteksten er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, som Rådet udstedte den 16. oktober 2001. Rådet gav sin politiske tilslutning til teksten den 2. juni dette år, og Rådets ovennævnte arbejdsgruppe på højt niveau bekræftede den 9. juni, at den var enig om de nærmere detaljer i aftalen og det dertil knyttede aftalememorandum.

Kommissionen opfordrer Rådet til at godkende vedlagte forslag til:

- afgørelse om undertegnelse af aftalen om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetaling, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum, og
- afgørelse om indgåelse af ovennævnte aftale efter de procedurer, der er fastsat i artikel 300 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 300, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler. Da de interne regler på det område, som denne aftale vedrører, er vedtaget på basis af artikel 94 i traktaten, mener Kommissionen, at

³ EFT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

Rådet bør vedtage forslaget til afgørelse med enstemmighed. Ifølge Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003 er Rådet enig om, at aftalen med Fyrstendømmet Liechtenstein også skal indgås med enstemmighed.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Liechtenstein om en passende aftale om, at Fyrstendømmet indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.
- (2) Teksten til den aftale, der blev resultatet af forhandlingerne, er i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne fra Rådet. Til aftalen er der knyttet et aftalememorandum mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side.
- (3) Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bør de to dokumenter, der blev parafetret den 30. juli 2004, undertegnes, og Rådets godkendelse af aftalememorandummet bekræftes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Med forbehold af den senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bemyndiges formanden for Rådet til at udpege de personer, der er beføjede til at undertegne aftalen, det dertil knyttede aftalememorandum og de breve, der er nævnt i aftalens artikel 21, stk. 2, og i det sidste afsnit af aftalememorandummet, på vegne af Det Europæiske Fællesskab.

Teksten til ovennævnte aftalememorandum, der er knyttet til denne afgørelse, godkendes af Rådet.

⁴ EFT C [...] af [...], s. [...]

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

Bilag

Aftalememorandum

mellem

Det Europæiske Fællesskab,
Kongeriget Belgien,
Den Tjekkiske Republik
Kongeriget Danmark,
Forbundsrepublikken Tyskland,
Republikken Estland,
Den Helleniske Republik,
Kongeriget Spanien,
Den Franske Republik,
Irland,
Den Italienske Republik,
Republikken Cypern,
Republikken Letland,
Republikken Litauen,
Storhertugdømmet Luxembourg,
Republikken Ungarn,
Republikken Malta,
Kongeriget Nederlandene,
Republikken Østrig,
Republikken Polen,
Den Portugisiske Republik,
Republikken Slovenien,
Den Slovakiske Republik,
Republikken Finland,
Kongeriget Sverige,
Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
og
Fyrstendømmet Liechtenstein

Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

og

Fyrstendømmet Liechtenstein, i det følgende benævnt "Liechtenstein"

har aftalt følgende:

1. INDLEDNING

Liechtenstein og Det Europæiske Fællesskab er ved at indgå en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt "direktivet"). Dette aftalememorandum supplerer nævnte aftale.

2. DRØFTELSE MED ANDRE TREDJELANDE MED HENBLIK PÅ AT SIKRE TILSVARENDE FORANSTALTNINGER

I den overgangsperiode, der fastsættes i direktivet, skal Det Europæiske Fællesskab indlede drøftelser med andre vigtige finansielle centre for at søge at opnå, at nævnte jurisdiktioner indfører foranstaltninger svarende til dem, der skal anvendes af Fællesskabet.

3. HENSIGTSEKTLÆRING

De parter, der undertegner dette aftalememorandum, erklærer, at de finder, at den i punkt 1 omhandlede aftale og dette aftalememorandum udgør en acceptabel og afbalanceret ordening, som kan anses for at beskytte parternes interesser. De vil derfor gennemføre de aftalte foranstaltninger i god tro og vil for at undgå, at denne ordening skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund.

Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for direktivet som vedtaget den 3. juni 2003 og aftalens anvendelsesområde, specielt med hensyn til aftalens artikel 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 13, stk. 1, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat svarer til direktivets.

Fyrstendømmet Liechtenstein skal i overensstemmelse med landets procedureregler bestræbe sig på hurtigst muligt at afgøre, om en behørigt begrundet anmodning kan efterkommes i henhold til artikel 10.

Den Europæiske Union og dens medlemsstater vil i deres samarbejde med Liechtenstein, herunder om skatte- og afgiftsanliggender, tage hensyn til Liechtensteins beslutning om at indføre foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet. Signatarerne er i den forbindelse enige om, at hver af parterne i de forhandlinger, der er omhandlet i aftalens artikel 10, stk. 4, sideløbende med disse forhandlinger kan tage andre beskatningsspørgsmål op, f.eks. vedrørende afskaffelse af dobbeltbeskatning af indtægter.

Undertegnet i, den i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet alle sprog har samme gyldighed.

Gyldigheden af sprogudgaverne på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Disse sprogudgaver får samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i foregående afsnit.

Underskrifter

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, stk. 3, første afsnit, og stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Liechtenstein om en passende aftale om, at Fyrstendømmet indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.
- (2) Teksten til den aftale, der blev resultatet af forhandlingerne, er i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne fra Rådet. Aftalen ledsages af et aftalememorandum mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side, hvis tekst er knyttet til Rådets afgørelse/.../EF af.....2004.
- (3) Anvendelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger afhænger af, at Fyrstendømmet Liechtenstein anvender foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv, i overensstemmelse med en aftale mellem Fyrstendømmet Liechtenstein og Det Europæiske Fællesskab.

⁵ EFT C [...] af [...], s. [...]

⁶ EFT C [...] af [...], s. [...]

- (4) Aftalen blev undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den2004 i henhold til Rådets afgørelse/.../EF af2004 og med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen.
- (5) Denne aftale bør godkendes på Fællesskabets vegne.
- (6) Der bør indføres en enkel og hurtig procedure for eventuelle tilpasninger af bilag I og II til aftalen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Kommissionen bemyndiges til på Fællesskabets vegne at godkende de ændringer af bilagene til aftalen, der er nødvendige for at sikre, at de svarer til oplysningerne om de kompetente myndigheder, der anmeldes af medlemsstaterne, jf. artikel 5, litra a), i direktiv 2003/48/EF og bilaget dertil.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Fællesskabets vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i aftalen⁷.

⁷ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...],

*På Rådets vegne
Formand*

Bilag

Aftale

mellem

Det Europæiske Fællesskab

og

Fyrstendømmet Liechtenstein

om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger⁸

Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt "Fællesskabet", og

Fyrstendømmet Liechtenstein, i det følgende benævnt "Liechtenstein"

eller "kontraherende part" eller "kontraherende parter", afhængigt af konteksten,

som bekræfter den fælles interesse i at styrke det privilegerede forhold mellem Fællesskabet og Liechtenstein, er blevet enige om at indgå følgende aftale:

Artikel 1

Tilbageholdelse fra liechtensteinske betalende agents side

- (1) Rentebetalinger, som af en betalende agent, der er etableret på liechtensteinsk område, udbetales til retmæssige ejere i den i artikel 4 fastlagte betydning, der er hjemmehørende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, i det følgende benævnt "medlemsstat", er med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 genstand for en tilbageholdelse fra rentebetalingsbeløbet. Tilbageholdelsessatsen er 15 % i de første tre år fra datoen for denne aftales anvendelse, 20 % i de efterfølgende tre år og derefter 35 %.
- (2) Liechtenstein træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de opgaver, der er nødvendige for gennemførelsen af denne aftale, udføres af de betalende agenter, som er etableret på liechtensteinsk område, og fastsætter specifikt de nærmere bestemmelser om procedurer og strafrenter.

⁸ I det følgende benævnt "direktivet".

Artikel 2

Frivillig oplysning

- (1) Liechtenstein fastlægger en procedure, som gør det muligt for de i artikel 4 omhandlede retmæssige ejere at undgå den tilbageholdelse, der er fastlagt i artikel 1, ved udtrykkeligt at bemyndige sin betalende agent i Liechtenstein til at indgive information om rentebetalingerne til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat. En sådan bemyndigelse omfatter alle de rentebetalinger, som den betalende agent udbetaler til den retmæssige ejer.
- (2) Den information, som den betalende agent i tilfælde af den retmæssige ejers udtrykkelige bemyndigelse skal indgive, omfatter som et minimum følgende:
 - a) den retmæssige ejers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 5
 - b) den betalende agents navn og adresse
 - c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til renten, og
 - d) rentebetalingsbeløbet beregnet i henhold til artikel 3.
- (3) Den kompetente myndighed i Liechtenstein videregiver den i stk. 2 omhandlede information til den kompetente myndighed i den retmæssige ejers bopælsmedlemsstat. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for 6 måneder efter udgangen af skatteåret i Liechtenstein for alle rentebetalinger i det pågældende år.
- (4) Når den retmæssige ejer vælger denne procedure med frivillig oplysning eller på anden vis opgiver sin renteindtægt fra en liechtensteinsk betalende agent til skattemyndighederne i sin bopælsmedlemsstat, skal renteindtægten beskattes i den pågældende medlemsstat til samme satser som dem, der gælder for lignende indtægter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 3

Vurderingsgrundlag for tilbageholdelse

- (1) Den betalende agent skal foretage tilbageholdelse i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, på følgende måde:
 - a) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra a): af det bruttorentebeløb, der er betalt eller krediteret

- b) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indtægtsbeløb, der er omhandlet i nævnte litra
 - c) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra c): af det rentebeløb, der er omhandlet i nævnte litra.
- (2) I forbindelse med stk. 1 fradrages det tilbageholdte beløb pro rata for den periode, i hvilken den retmæssige ejer har været indehaver af en fordring. Hvis den betalende agent ikke er i stand til at fastslå perioden på grundlag af den information, han råder over, skal den retmæssige ejer anses for at have været indehaver af fordringen i hele den periode, den har eksisteret, medmindre han kan fremlægge bevis for erhvervsdatoen.
- (3) Andre former for skatter og tilbageholdelser end den i denne aftale omhandlede tilbageholdelse fra samme rentebetaling krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med denne artikel. Dette omfatter særlig den liechtensteinske kuponskat ("Couponsteuer") med 4 %.

Artikel 4

Definition af retmæssig ejer

- (1) I denne aftale forstås ved "retmæssig ejer" enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre den pågældende fysiske person kan fremlægge bevis for, at rentebetalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel. En fysisk person anses ikke for at være retmæssig ejer, hvis han eller hun:
- a) optræder som betalende agent i henhold til artikel 6 eller
 - b) optræder på vegne af en juridisk person, en investeringsfond eller et sammenligneligt eller tilsvarende organ for kollektiv investering i værdipapirer eller
 - c) optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent hans eller hendes identitet og bopælsland.
- (2) Hvis den betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, træffer den pågældende agent rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler den betalende agent den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

Artikel 5

Den retmæssige ejers identitet og bopæl

For at fastslå den i artikel 4 definerede retmæssige ejers identitet og bopæl skal den betalende agent føre et register med oplysninger om efternavn, fornavn, adresse og bopæl i overensstemmelse med de liechtensteinske forskrifter til bekæmpelse af hvidvaskning af penge. For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført den 1. januar 2004 eller derefter, fastslås bopælen for fysiske personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat, og som erklærer at have bopæl i en stat, som ikke er en medlemsstat eller Liechtenstein, ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i den stat, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

Artikel 6

Definition af betalende agent

I denne aftale forstås ved "betalende agent" i Liechtenstein banker i henhold til liechtensteinsk banklovgivning, børshandlere, fysiske og juridiske personer med bopæl i eller etableret i Liechtenstein, herunder erhvervsdrivende, der er omfattet af den liechtensteinske person- og selskabslov, partnerskaber og faste forretningssteder for udenlandske selskaber, som, også selvom det kun sker lejlighedsvis, accepterer, opbevarer, investerer eller overfører aktiver for tredjeparter eller blot betaler eller sikrer betalingen af renter som led i deres forretningsvirksomhed.

Artikel 7

Definition af rentebetalinger

- (1) I denne aftale forstås ved "rentebetalinger":
 - a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art, herunder renter betalt af liechtensteinske betalende agenter på "fiduciary deposits" til fordel for retmæssige ejere som defineret i artikel 4, med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debtors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, men ikke renter på lån mellem private fysiske personer, der ikke handler som led i deres

forretningsvirksomhed. Strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger

- b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
 - c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, i det følgende benævnt ”direktivet”, omhandlet enhed udloddet af
 - (i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en medlemsstat eller Liechtenstein
 - (ii) enheder med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom
 - (iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for de kontraherende parters område
 - d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a)
 - (i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en medlemsstat eller Liechtenstein
 - (ii) enheder med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom
 - (iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for de kontraherende parters område.
- (2) I henseende til stk. 1, litra c), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.
- (3) I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som

værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

- (4) Indkomster i relation til institutter eller enheder, som har investeret op til 15 % af deres aktiver i fordringer i den i stk. 1, litra a), anførte betydning, betragtes ikke som rentebetaling i henhold til stk. 1, litra c) og d).
- (5) Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats skal fra den 1. januar 2011 være 25 %.
- (6) De i stk. 1, litra d), og stk. 4 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 8

Deling af provenu

- (1) Liechtenstein beholder 25 % af det provenu, der fremkommer som følge af tilbageholdelsen i henhold til denne aftale og overfører 75 % af provenuet til den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har bopæl.
- (2) Disse overførsler finder hvert år sted i form af en enkelt betaling pr. medlemsstat senest inden for en periode på 6 måneder efter afslutningen af skatteåret i Liechtenstein.

Artikel 9

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

- (1) Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for en tilbageholdelse fra den betalende agent i Liechtenstein, indrømmer den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb. Hvis dette beløb er højere end det skyldige skattebeløb for hele det rentebeløb, der er genstand for tilbageholdelse i henhold til den nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb af den tilbageholdte skat til den retmæssige ejer.
- (2) Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for anden form for skat og tilbageholdelse end det, der er omhandlet i denne aftale, og den medlemsstat, hvor den pågældende har skattemæssig bopæl, indrømmer

skattegodtgørelse for sådanne skatter og tilbageholdelser i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsoverenskomster, krediteres disse andre skatter og tilbageholdelser, før proceduren i stk. 1 tages i anvendelse. Den medlemsstat, hvor den pågældende har skattemæssig bopæl, skal acceptere de attester, der udstedes af liechtensteinske betalende agenter som behørigt bevis for skatten eller tilbageholdelsen ud fra den forståelse, at den kompetente myndighed i den skattemæssige bopælsmedlemsstat gennem den liechtensteinske kompetente myndighed vil kunne få kontrolleret oplysningerne i de attester, der er udstedt af liechtensteinske betalende agenter.

- (3) Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2, foretage tilbagebetaling af den tilbageholdelse, der er omhandlet i artikel 1.

Artikel 10

Informationsudveksling

- (1) De kompetente myndigheder i Liechtenstein og i en medlemsstat udveksler informationer om adfærd, der udgør skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, eller tilsvarende for indkomst, der er omfattet af aftalen. "Tilsvarende" omfatter kun overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til. Som svar på en behørigt begrundet anmodning, skal den stat, som anmodningen er rettet til, i overensstemmelse med landets procedureregler videregive information med hensyn til spørgsmål, som den stat, der fremsætter anmodningen, er ved eller påtænker at undersøge på et civil- eller strafferetligt grundlag. Al information, der modtages af Liechtenstein eller af en medlemsstat, behandles fortroligt på samme måde som information indhentet i henhold til den pågældende stats nationale lovgivning og må kun udleveres til personer eller myndigheder (herunder domstole og administrative organer), der er beskæftiget med påligning eller opkrævning af, håndhævelse eller retsforfølgelse i forbindelse med eller behandling af appeller i forbindelse med skat af indtægter, der er omfattet af aftalen. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til disse formål. De kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser.
- (2) Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, når den afgør, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen, og ikke de regler om forældelsesfrist, der gælder hos den selv.
- (3) Den stat, som anmodningen er rettet til, skal videregive information, når den stat, der fremsætter anmodningen, har en begrundet mistanke om, at den

pågældende adfærd udgør skattesvig eller tilsvarende. Den stat, der fremsætter anmodningen, kan basere sin mistanke om skattesvig eller tilsvarende på:

- a) dokumenter, uanset om de er bekræftede eller ej, herunder også, men ikke udelukkende, virksomhedsregistre, regnskabsbøger eller information om bankkonti
 - b) vidnesbyrd fra skatteyderen
 - c) information fra en meddeler eller anden tredjemand, som er uafhængigt bekræftet eller på anden vis må formodes at være pålidelig eller
 - d) udførligt bevis.
- (4) På anmodning af enhver medlemsstat indleder Liechtenstein bilaterale forhandlinger med den pågældende stat for at definere individuelle kategorier af tilfælde, der kommer ind under "tilsvarende", i overensstemmelse med den pågældende stats skatteprocedurer.

Artikel 11

Kompetente myndigheder

I denne aftale forstås ved "kompetente myndigheder" de myndigheder, der er opført i bilag I.

Artikel 12

Konsultation

Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem den kompetente myndighed i Liechtenstein og en eller flere af de kompetente myndigheder, der henvises til i artikel 11, med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og de andre medlemsstaters kompetente myndigheder om resultaterne af deres konsultationer. I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Kommissionen efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder deltage i konsultationer.

Artikel 13

Revision

- (1) De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge - og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt - forbedre aftalens tekniske funktion og vurdere den internationale udvikling. Konsultationerne holdes inden for en frist på én måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt.
- (2) På grundlag af en sådan vurdering kan de kontraherende parter konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.
- (3) Så snart der foreligger tilstrækkelige erfaringer med den fuldstændige gennemførelse af artikel 1, stk. 1, konsulterer de kontraherende parter hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.
- (4) Med henblik på de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede konsultationer skal hver kontraherende part underrette den anden kontraherende part om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Det omfatter også enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

Artikel 14

Forbindelse med bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster

Bestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem Liechtenstein og medlemsstaterne er ikke til hinder for, at der foretages den tilbageholdelse, der er fastlagt i denne aftale.

Artikel 15

Overgangsbestemmelser for omsættelige værdipapirer⁹

- (1) Fra datoen for anvendelsen af denne aftale og så længe mindst en af medlemsstaterne også anvender lignende bestemmelser, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i emissionsstaten, ikke som fordringer i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), i denne aftale, forudsat at der ikke er foretaget nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

Så længe mindst en af medlemsstaterne også anvender lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til sådanne omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent som defineret i artikel 6 er etableret i Liechtenstein, og
- den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af medlemsstaterne.

Hvis og når alle medlemsstaterne ophører med at anvende lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent er etableret i Liechtenstein, og
- den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af medlemsstaterne.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter er foretaget en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed

⁹ Ligesom i direktivet finder disse overgangsbestemmelser også anvendelse på omsættelige værdipapirer, der indehaves gennem investeringsfonde.

beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international aftale (opført i bilag II til denne aftale), betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af det foregående punktum, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).

- (2) Denne artikel forhindrer ikke Liechtenstein og medlemsstaterne i fortsat at beskatte indtægter fra de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 16

Undertegnelse, ikrafttræden og gyldighedsperiode

- (1) Denne aftale kræver de kontraherende parter ratifikation eller godkendelse i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Aftalen træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.
- (2) Med forbehold af opfyldelsen af de forfatningsmæssige krav i Liechtenstein og kravene i EF-lovgivningen vedrørende indgåelse af internationale aftaler og af bestemmelserne i artikel 17 gennemfører og anvender Liechtenstein og i de tilfælde, hvor det er relevant, Fællesskabet effektivt denne aftale fra den 1. juli 2005 og underretter hinanden herom.
- (3) Denne aftale gælder, indtil den opsiges af en kontraherende part.
- (4) Hver af de kontraherende parter kan opsiges denne aftale ved notifikation herom til den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft tolv måneder efter notifikationen.

Artikel 17

Anvendelse og suspension af anvendelse

- (1) Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i rapporten fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd i Santa Maria de Feira af 19.-20. juni 2000, samt Amerikas Forenede Stater, Schweiz, Andorra, Monaco og San Marino indfører og

gennemfører foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet eller i denne aftale, og at det sker med samme gennemførelsesdatoer.

- (2) De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 16, stk. 2, omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelsen vil blive opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for artikel 16, stk. 2.
- (3) Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en af de kontraherende parter med omgående virkning gennem notifikation af den anden part, såfremt direktivet eller en del af direktivet ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med gældende EF-ret eller i tilfælde af, at en medlemsstat måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.
- (4) De kontraherende parter kan hver især suspendere anvendelsen af denne aftale gennem notifikation af den anden part i tilfælde af, at et af de tredjelande eller territorier, der er omhandlet i stk. 1, efterfølgende måtte ophøre med at anvende de i samme stykke omhandlede foranstaltninger. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

Artikel 18

Krav og slutopgørelse

- (1) Hvis denne aftale opsiges eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres fysiske personers krav i henhold til artikel 9 ikke deraf.
- (2) Liechtenstein skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse, når aftalen ophører med at gælde, og udbetale et slutbeløb til medlemsstaterne.

Artikel 19

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og på den anden side for Liechtensteins område.

Artikel 20

Bilag

- (1) Bilagene udgør en integrerende del af denne aftale.
- (2) Listen over kompetente myndigheder i bilag I kan ændres ved notifikation til den anden kontraherende part; for Fyrstendømmet Liechtenstein gælder det den i litra a) i bilaget nævnte myndighed og for Fællesskabet de øvrige myndigheder.

Listen over beslægtede enheder i bilag II kan ændres efter fælles overenskomst.

Artikel 21

Sprog

- (1) Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.
- (2) Gyldigheden af sprogudgaverne på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Disse sprogudgaver får samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i foregående afsnit.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale

Udfærdiget i, den

For

For

BILAG I

Liste over kompetente myndigheder

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder "kompetente myndigheder":

- a) i Fyrstendømmet Liechtenstein: Die Regierung des Fürstentums Liechtenstein eller en bemyndiget repræsentant,
- b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant,
- c) i Den Tjekkiske Republik: Ministr financí eller en bemyndiget repræsentant,
- d) i Kongeriget Danmark: Skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant,
- e) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,
- f) i Republikken Estland: Rahandusminister eller en bemyndiget repræsentant,
- g) i Den Helleniske Republik: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,
- h) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en bemyndiget repræsentant,
- i) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant,
- j) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentanter,
- k) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant,
- l) i Republikken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,
- m) i Republikken Letland: Finanšu ministrs eller en bemyndiget repræsentant,
- n) i Republikken Litauen: Finansų ministras eller en bemyndiget repræsentant,
- o) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant; hvad angår anvendelsen af artikel 10 er den kompetente myndighed dog le Procureur Général d'Etat luxembourgeois,
- p) i Republikken Ungarn: A pénzügyminiszter eller en bemyndiget repræsentant,

- q) i Republikken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en bemyndiget repræsentant,
- r) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant,
- s) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,
- t) i Republikken Polen: Minister Finansów eller en bemyndiget repræsentant,
- u) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant,
- v) i Republikken Slovenien: Minister za finance eller en bemyndiget repræsentant,
- w) i Den Slovakiske Republik: Minister financií eller en bemyndiget repræsentant,
- x) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant,
- y) i Kongeriget Sverige: Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant,
- z) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Liechtenstein, og som finder anvendelse på denne aftale.

BILAG II

Liste over beslægtede enheder

I forbindelse med artikel 15 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som en "*dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat*":

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

- Vlaams Gewest (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Bruxelles-regionen)
- Communauté française (det franske fællesskab)
- Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

- Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien)
- Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien)
- Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura)
- Junta de Castilla-La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien-La Mancha)
- Junta de Castilla-León (regeringen i den selvstyrende region Castilien-Léon)
- Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra)
- Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne)
- Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien)
- Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia)
- Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien)
- Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer)
- Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia)

- Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipuzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya)
- Diputación Foral de Alava (provinsrådet i Alava)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias øråd)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes øråd)
- Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial)
- Instituto Catalán de Finanzas (det Catalanske kreditinstitut Instituto Catalán de Finanzas)
- Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut Instituto Valenciano de Finanzas)

Grækenland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske jernbaneselskab)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)

Frankrig

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (fonden til dækning af underskuddet på den sociale sikringsordning)
- L'Agence française de développement (AFD) (det franske agentur for udviklingsbistand)
- Réseau ferré de France (RFF) (Frankrigs skinnet)
- Caisse nationale des autoroutes (CNA) (de franske motorvejes finansieringsselskab)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris' sociale sygehusselskab)
- Charbonnages de France (CDF) (Frankrigs kulminer)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (mine- og kemiselskabet)

Italien

- Regionerne
- Provinserne
- Kommunerne
- Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)

Letland

- Pašvaldības (amter og kommuner)

Polen

- gminy (kommuner)
- powiaty (distrikter)
- województwa (provinser)
- związki gmin (kommuneforeninger)
- związki powiatów (distriktdforeninger)
- związki województw (provinsforeninger)
- miasto stołeczne Warszawa (hovedstaden Warszawa)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Kontoret for Omstrukturering og Modernisering af Landbruget)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)
- Kommunerne

Slovakiet

- mestá a obce (kommuner)
- Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab)
- Štátny fond cestného hospodárstva (statens vejforvaltningsfond)
- Slovenské elektrárne (slovakiske kraftværker)
- Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

INTERNATIONALE ENHEDER:

- Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
- Den Europæiske Investeringsbank
- Den Asiatiske Udviklingsbank
- Den Afrikanske Udviklingsbank
- Verdensbanken/IBRD/IMF
- Den Internationale Finansieringsinstitution
- Den Interamerikanske Udviklingsbank
- Europarådets Socialudviklingsfond
- Euratom
- Det Europæiske Fællesskab
- Den Andinske Udviklingsfond (CAF)
- Eurofima
- Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
- Den Nordiske Investeringsbank
- Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 15 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder.

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

- 1) Enheden betragtes helt klart som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.
- 2) Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.
- 3) Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.
- 4) Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes "gross-up"-klausuler.